

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623203811
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6623203811.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX A., zast.: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár, o zaplatenie 489,97 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 142,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 142,20 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 34,94 Eur, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti s a žaloba z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 41,52 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.09.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 489,97 Eur s príslušenstvom, pričom uviedol, že právny predchodca žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky uzatvoril so žalovanou dňa 05.01.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 734,- Eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou mesačných splátok vo výške 22,70 Eur so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanej poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.01.2023. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere.

Žalovaná napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu, v ktorých ju upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právny predchodca

žalobcu ku dňu 24.05.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaná nevykonala žiadne úhrady.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

Pohľadávka žalobcu predstavuje sumu 489,97 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 446,73 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 31,24 Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 4,56 Eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 7,44 Eur. Žalobca si uplatňuje tiež riadny úrok z istiny po zosplatnení vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia, úrok z omeškania po zosplatnení vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur počnúc od 25.05.2021 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 54,86 Eur.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023, zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.01.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXX, predžalobnú výzvu zo dňa 26.05.2021, fotokópiu doručky, Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, Sadzobník poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.04.2021, podací hárok zo dňa 07.04.2021, platobnú históriu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023 a pokus o zmier zo dňa 18.07.2023.

3. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.11.2023 žalobca poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej patrí veriteľovi nárok na zmluvné úroky v rovnakom rozsahu ako v deň uzavretia zmluvy, t.j. v rovnakej výške a za rovnaké obdobie. Nakoľko bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú, patrí veriteľovi nárok na zmluvný úrok do zaplatenia istiny. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18,00 % p.a. Žalobca si v rámci svojho dispozičného práva nárokuje iba riadny úrok vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia.

4. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.12.2023 žalobca upravil petit žaloby v časti riadneho úroku tak, že žiadal priznať riadny úrok vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia, max. do výšky 269,64 Eur.

5. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.12.2023 žalobca uviedol, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.05.2021. Najnovšia rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách aj zosplatňovací dopis, ak je jeho obsahom výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, čo v uvedenom prípade bolo podľa názoru žalobcu nepochybné naplnené.

6. Vo vyjadrení zo dňa 22.12.2023 žalobca špecifikoval uplatnený nárok, pričom uviedol, že žalovaná do zosplatnenia úveru uhradila celkovo sumu 591,80 Eur, ktorá bola započítaná nasledovne: istina – 287,27 Eur, zmluvný úrok – 208,61 Eur, poplatky – 27,36 Eur, pokuty – 68,56 Eur. Od zosplatnenia úveru až do podania žaloby žalovaná nevykonala žiadnu úhradu. Žalovaná istina predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalovanej započítanými na istinu (734,- Eur - 287,27 Eur = 446,73 Eur). V zmysle zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala uhradiť na zmluvnom úroku sumu 300,88 Eur (celková čiastka k zaplateniu 1.034,88 Eur - suma poskytnutého úveru 734,- Eur), z ktorých žalovaná uhradila len sumu 208,61 Eur. Žalobcovi s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 patrí úrok vo výške 92,27 Eur. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že riadny úrok vo výške 31,24 Eur si uplatnil v rámci žalovanej sumy 489,97 Eur, preto vzal späť žalobu v časti zmluvného úroku vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia nad sumu 61,03 Eur. Žalobca teda žiadal žalovanú zaviazat povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 489,97 Eur, riadny úrok vo výške 61,03 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 54,86 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie riadneho úroku vo výške 31,24 Eur späť pred jej doručením žalovanej, súd konal ďalej o zvyšku nároku bez rozhodovania o čiastočnom zastavení konania v súlade s § 145 ods. 3 CSP. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 489,97 Eur, riadneho úroku vo výške 61,03 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 446,73 Eur od 25.05.2021 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 54,86 Eur a trov konania.

12. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 05.02.2024 žiadala žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom namietala aktívnu legitimáciu žalobcu, vychádzajúc pritom z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010 s tým, že z výzvy zo dňa 01.04.2021, z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.05.2021, ani zo žaloby nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru považuje žalovaná za neplatný právny úkon pre rozpor s § 39 OZ. Žalovaná tiež namietala, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023.

Žalovaná má za to, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje všetky požadované náležitosti, a to

- správny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. (úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru) – v zmluve je uvedená fixná ročná úroková sadzba 18 %. Dohodnutá výška úroku z úveru je v rozpore s dobrými mravmi, a teda zmluva je v tejto časti neplatná v zmysle § 39 OZ. Z tohto dôvodu preto žalobca nemá nárok požadovať za požičanie finančných prostriedkov odplatu – úrok,

- správny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. (ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov) – v zmluve absentuje správny údaj o RPMN. Podľa kalkulačky - výpočet ročného úroku a RPMN bola pri vstupných údajoch: suma pôžičky 734,- Eur, splátka 22,70 Eur mesačne, doba splátok 48 mesiacov vypočítaná RPMN vo výške 19,56 % a ročná úroková miera je 8,97 % p.a., teda v zmluve je nesprávne uvedená výška úrokovej sadzby vo výške 18 % v neprospech spotrebiteľa,

- údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. (výška, počet, frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) – táto náležitosť v zmluve absentuje.

Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., je podľa názoru žalovanej potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto má žalobca nárok len na vrátenie sumy predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovanou a reálne vykonanými úhradami. Žalovaná si požičala sumu 734,- Eur a uhradila sumu 591,80 Eur, teda žalobca má nárok na sumu, ktorá predstavuje rozdiel týchto súm. V prípade, že by sa súd stotožnil s názorom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovaná navrhla, aby jej bolo umožnené dlžnú sumu vo výške 142,20 Eur splácať v mesačných splátkach vo výške 10,- Eur, pretože žalovaná sa nachádza v ťažkej finančnej situácii, o čom svedčí aj skutočnosť, že jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Žalovaná je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a prídavku na dieťa. Okrem tomu

sú proti žalovanej na Okresnom súde Lučenec vedené ďalšie tri súdne konania o zaplatenie (sp. zn. 11Csp/147/2023, 10Csp/147/2023 a 11Csp/132/2023).

Žalovaná ďalej namietala dvojité úročenie, a to zmluvný úrok vo výške 5 % ročne. Zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 40bo/143/98). Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina zmluvne neúročí a žalobcovi prislúcha len úrok z omeškania. Uvedené vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorá je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti.

Žalovaná tiež poukázala na to, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru s vyžadovanou odbornou starostlivosťou, nezaoberal sa s odbornou starostlivosťou jej bonitou, čo je dôvod na zamietnutie žaloby.

Žalovaná zároveň vznesla námietku premlčania a uviedla, že v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je povinnosťou súdu prihliadať k premlčaniu z úradnej povinnosti.

13. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.03.2024 uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanou v bode 3.1. písm. a) zmluvy o splátkovom úvere. Postupca výzvou zo dňa 01.04.2021 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 74,70 Eur a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Táto listina bola žalovanej doručená dňa 09.04.2021, pričom nasledujúcim dňom začala plynúť 15-dňová lehota v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ a uplynula dňa 24.04.2021. Z predloženej platobnej histórie a špecifikácie postúpenej sumy je zrejmé, že žalovaná omeškané splátky neuhradila, a preto podaním zo dňa 26.05.2021 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej doručené dňa 02.06.2021. Z vyjadrenia žalovanej žalobca usudzuje, že žalovaná dospela k záveru, že zosplatiť úver možno výlučne jeden mesiac, ktorý nasleduje po splatnosti splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pričom počas tohto mesiaca je zároveň potrebné splniť povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca sa s takýmto výkladom ust. § 565 OZ nestotožňuje a má za to, že takýto výklad by v praxi znamenal, že veriteľ by v období medzi dvoma splátkami (t.j. 30, resp. 31 kalendárnych dní) bol povinný vyhotoviť a zaslať výzvu pred zosplatením dlžníkovi, po doručení (reálnom či fiktívnom) tejto výzvy dlžníkovi (resp. do jeho dispozičnej sféry) nechať uplynúť lehotu 15 dní od upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru do samotného zosplatenia, ako vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ a následne úver zosplatiť. Žalobca poukázal na skutočnosť, že výklad zákonných ustanovení tak, ako si ich vyložila žalovaná, je šikanóznym, v praxi neuskutočiteľným a pre postupcu by znamenal nemožnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca pritom zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo urobené platne.

Žalobca ďalej zdôraznil, že výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmieta. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, sa nenachádza v ust. § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a ani § 103 OZ, ktoré hovoria výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba.

Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením žalovanej, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Zo zmluvnej dokumentácie je zrejmé, že ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18,00 %, rovnako ako výška odplaty. V čase uzavretia zmluvy existoval jednoznačný zákonný rámec, ktorý určil maximálnu odplatu, ktorú môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať. Tento rámec je stanovený § 53 ods. 6 OZ a nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., pričom nariadenie stanovuje, že za odplatu považuje úrok, poplatky a akékoľvek iné náklady. V prípade, ak je odplata dohodnutá len vo výške úrokovej sadzby a nie sú dohodnuté žiadne ďalšie poplatky alebo iné náklady, výška úrokovej sadzby je zároveň jedinou odplatom za poskytnutý úver. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy je pri určovaní najvyššej prípustnej odplaty potrebné vychádzať z tabuľky „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2018“¹. Pre daný typ úveru bola v danom čase hodnota priemernej RPMN pri úveroch poskytovaných bankami vo výške 14,70 % (maximálna odplata bola vo výške 29,40 %), pričom v zmluve o úvere dojednaná odplata najvyššiu prípustnú odplatu neprekračuje. Preto žalobca zastáva názor, že dojednaný úrok nemôže byť posúdený ako rozporný s dobrými mravmi, nakoľko odplata, a teda aj úrok ako jedna zo súčastí odplaty, spĺňa všetky zákonné limity.

Žalobca tiež predložil výstup z interných aplikácií na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľa o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len

interné aplikácie postupcu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Existujúce záväzky žalovanej veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 07.01.2019, z ktorého veriteľ zistil, že žalovaná nemala v čase poskytnutia úveru žiadny aktívny úverový záväzok. V rámci výpočtu DSTI veriteľ počítal s celkovým mesačným úverovým zaťažením v sume 22,70 Eur, ktoré predstavuje splátku novo poskytnutého úveru. V dokumente spracovanie osobných údajov uviedla žalovaná čistý mesačný príjem vo výške 600,- Eur u zamestnávateľa DEKRA kvalifikácia a poradenstvo s.r.o. od 2018. Tento príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne zo dňa 05.01.2019. Veriteľ overoval najnižší čistý príjem, ktorý bol potrebný na získanie úveru vo výške 307,- Eur. Uvedené však nevylučuje, že dlžník mal vyšší príjem. Veriteľ teda počítal s mesačným príjmom vo výške 450,- Eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovanej v celkovej sume 205,07 Eur, nakoľko žalovaná neuviedla v dokumente spracovanie osobných údajov žiadne vyživované dieťa. Táto suma bola vyššia ako suma výdavkov (ostatné záväzky a nájomné), ktoré spotrebiteľ uviedol v dokumente spracovanie osobných údajov (40,- Eur). S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 opatrenia D. B. E. č. 10/2017 ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,80, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Žalobca zastáva názor, že veriteľ postupoval v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a opatrením, a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

Žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 26.05.2021, a to pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.02.2021. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnilo. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.05.2021 a uplynula by dňa 16.05.2024. Vzhľadom k vyššie uvedenému je preto žalobca názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti.

14. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 03.04.2024 zotrvala na argumentácii, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru s vyžadovanou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jej bonity a úver je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov, pretože úverová zmluva neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

15. Vo veci sa uskutočnili dve súdne pojednávania, dňa 14.05.2024 a 25.06.2024. Žalobca na súdnych pojednávaniach trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalovaná trvala na tom, že žalobca neskúmal jej bonitu pri poskytovaní úveru, pričom mal od nej minimálne požadovať pracovnú zmluvu a skúmať jej príjmy a výdavky. Tiež opakovane poukázala na skutočnosť, že v čase poskytnutia úveru mala uzavreté aj ďalšie úverové zmluvy zo dňa 27.11.2018, 01.12.2018 a 10.12.2018. Pre prípad, ak ju súd zaviazhe na peňažné plnenie, žiadala žalovaná, aby jej súd povolil splátky vo výške 10 – 20,- Eur mesačne.

16. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

17. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 05.01.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (č.l. 32 spisu). V časti 1. článku 1. bode 1.1. zmluvy si zmluvné strany dojednali tieto náležitosti: cena tovaru alebo služby: 734,- Eur, priama platba predajcovi: 0,- Eur, výška úveru: 734,- Eur, výška mesačnej splátky: 22,70 Eur, počet mesačných splátok: 48, splatnosť mesačnej splátky: 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky: 15.02.2019, konečná splatnosť úveru: 15.01.2023, výška úrokovej sadzby: 18,00 % p.a. – fixná, RPMN: 19,56 %, odplata: 18,00 %, priemerná RPMN: 10,53 %, celková čiastka k zaplateniu: 1.034,88 Eur, zvolený balík poistenia: komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie: 5,29 %, spôsob čerpania úveru: jednorazovo bezhotovostne, opis tovaru alebo služby: C. XXXXXXXXX, tovar bude klientovi dodaný dňa: 05.01.2019.

18. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.04.2021 (č.l. 42 spisu), ktorá bola žalovanej odoslaná dňa 07.04.2021 (č.l. 43 spisu), oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok nie je jej úver riadne a včas splácaný a eviduje voči nej dlžnú čiastku vo výške 74,40 Eur.

19. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.05.2021, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predžalobná výzva“ (č.l. 35 spisu), ktorý žalovaná prevzala dňa 02.06.2021 (č.l. 37 spisu), oznámil žalovanej, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ku dňu 24.05.2021 sa stal jej záväzok splatný v celom rozsahu a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 489,97 Eur.

20. Podľa platobnej histórie (č.l. 44 – 46 spisu) žalovaná celkovo čerpala peňažné prostriedky vo výške 734,- Eur, a to dňa 07.01.2019 financovaním v prospech predajcu. Žalovaná na daný úver uhradila sumu 591,80 Eur.

21. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 (č.l. 8 spisu) postúpil postupca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Postúpenie pohľadávky oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej listom zo dňa 03.07.2023 (č.l. 47 spisu).

22. Pokusom o zmier zo dňa 18.07.2023 (č.l. 49 spisu) žalobca vyzval žalovanú na splnenie svojej povinnosti v celkovej výške 647,67 Eur (istina 446,73 Eur, riadny úrok 31,24 Eur, úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky 7,44 Eur, poplatky 4,56 Eur, úrok z omeškania po postúpení pohľadávky 47,98 Eur, náklady právneho zastúpenia 109,72 Eur) najneskôr do 10 dní od doručenia.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

25. Podľa § 7 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky17a) sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „register“); to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky.

26. Podľa § 7 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu1d) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

27. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

28. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 9 ods. 1 prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) až i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

33. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

38. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

40. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

41. Podľa § 542 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

42. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

43. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, 87aba) pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“), na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

45. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia

vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

46. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

47. Podľa časti 3. článku 3. bodu 3.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.01.2019, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/ku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená:

- a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti,
- b) odstúpiť od ZoSÚ/ZoRSÚ s okamžitou platnosťou,
- c) vypovedať ZoSÚ/ZoRSÚ; vypovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi vypoveď zaslaná,
- d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru/revolvingového úveru.

48. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 05.01.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ – fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

49. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 734,- Eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutým úrokom v 48 mesačných splátkach po 22,70 Eur. Právny predchodca žalobcu finančné prostriedky vo výške 734,- Eur poskytol žalovanej dňa 07.01.2019. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala, pričom podľa platobnej histórie doposiaľ zaplatila len sumu 591,80 Eur, čo žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila ani nerozporovala. Právny predchodca žalobcu preto pristúpil k zosplateniu úveru s poukazom na čl. 3 bod 3.1. zmluvy a mimoriadnu splatnosť vyhlásil ku dňu 24.05.2021.

50. Medzi stranami sporu bolo sporné, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní, keďže podľa názoru žalovanej z výzvy zo dňa 01.04.2021 nevyplýva, ktoré splátky sú uhradené a nezaplatením ktorej splátky dochádza k zosplateniu úveru. Nebolo tiež preukázané doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej. Sporným medzi stranami je tiež, či je úver bezúročný a bezpoplatkový, keď žalovaná namietala, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, úrok aj RPMN uvedené v zmluve sú nesprávne, zmluva neobsahuje výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalovaná tiež namietala, že zmluvný úrok patrí žalobcovi len do splatnosti dlhu; po vyhlásení mimoriadnej splatnosti mu patria úroky z omeškania a tiež, že žalobca nepostupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou, čo je dôvod zamietnutia žaloby. Žalovaná rovnako vzniesla námietku premlčania.

51. Súd skúmal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Ako každý právny úkon, tak aj právny úkon, ktorým veriteľ uplatňuje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, je súd nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať ex offo z pohľadu, či nie je absolútne neplatný, t. j. či napríklad neodporuje zákonu. Nedodržanie podmienok na zosplatenie úveru má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ.

XX. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ – upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň

15 dní pred uplatnením tohto práva. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek).

53. V predmetnej veci právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 74,40 Eur výzvou zo dňa 01.04.2021. Splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatnenie, teda splátkou, s ktorou bol žalovaný v omeškaní tri mesiace, bola splátka splatná dňa 15.02.2021 (vyjadrenie žalobcu na č.l. 182 spisu), s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania dňa 16.02.2021. Veriteľ po výzve podľa § 53 ods. 9 OZ mal pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 15.06.2021). K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo listom zo dňa 26.05.2021 ku dňu 24.05.2021, ktorý bol žalovanej doručený dňa 02.06.2021. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je platné.

54. Pokiaľ žalovaná odôvodňovala neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru aj skutočnosťou, že z výzvy zo dňa 01.04.2021, ani z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.05.2021 nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k zosplatneniu dlhu, súd sa s týmto názorom nestotožňuje a v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, v ktorom sa uvádza nasledujúce: „Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premičacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“

55. Pre úplnosť súd poznamenáva, že mu je známy aj právny názor vyslovený napríklad v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/336/2018 zo dňa 26.02.2019, podľa ktorého je pravdou, že aby žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu nesplácanej pôžičky, musia byť splnené podmienky jednak v zmysle § 565, ale aj § 53 ods. 9 OZ, inak tento úkon nemožno považovať za platný. Avšak skúmať, či tento úkon bol platne učinенý, je bezpredmetné, ak už nastala splatnosť poslednej splátky úveru, pretože v čase vyhlásenia rozhodnutia bol splatný celý dlh a žalovaný bol povinný i bez zosplatnenia úveru tento úver žalobcovi vrátiť.

56. Za daného stavu, pri zohľadnení tohto právneho názoru, keďže v predmetnej veci už uplynul termín konečnej splatnosti úveru (konečná splatnosť úveru nastala dňa 15.01.2023), bol v čase vyhlásenia rozhodnutia splatný celý dlh a žalovaná bola teda povinná i bez zosplatnenia úveru tento vrátiť žalobcovi. Každopádne je potrebné dodať, že skúmanie predpokladov zosplatnenia úveru je dôležité pre posúdenie, odkedy žalobcovi prislúcha zákonný úrok z omeškania, aj s dôrazom na skutočnosť, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

57. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 veriteľ (postupca) BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o.

58. Súd sa zamerail aj na posúdenie splnenia podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo nepretržité

omeškanie dlhšie ako 90 dní. Súd v spore nemal pochybnosti o tom, že žalovaná bola v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok v omeškaní so splácaním svojho peňažného záväzku voči banke viac ako 90 dní. Zároveň bolo v konaní preukázané, že žalovanej bola doručovaná aj písomná výzva na splnenie omeškaného dlhu (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.05.2021), pričom v zmysle názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu oboznámiť, čo bolo v danom prípade splnené, keďže oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 02.06.2021 (doručenka na č.l. 36, 37 spisu). Súčasne boli naplnené aj podmienky postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže sa postupovala pohľadávka po termíne konečnej splatnosti. Preto súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

59. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Na úvod súd pre úplnosť poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018, ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedený nález ústavného súdu bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásený pod č. 271/2018 Z. z. dňa 27. septembra 2018, teda týmto dňom nadobudol záväznosť. Uvedené ustanovenie teda už nie je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o otázku premlčania, súd však aj z úradnej moci postupuje podľa § 54a OZ.

60. Vo vzťahu k otázke premlčania súd uvádza, že v danom prípade sa uplatní trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby po zosplatnení celého úveru, v tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022, v zmysle ktorého „podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).“.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatoval, že „vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie - bod 16). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).“.

62. Súd v tejto súvislosti pripomína, že obdobnou otázkou s rovnakými závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/231/2021 zo dňa 26.01.2023 a sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a teda možno uvažovať o existencii tzv. ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu v otázke začiatku plynutia premlčacej doby pri strate výhody splátok v spotrebiteľských sporoch.

63. S ohľadom na vyššie citované rozhodnutie najvyššieho súdu teda premlčacia doba práva požadovať splnenie celého dlhu začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (ktorá bola splatná dňa 15.02.2021), teda 16.05.2021, čo bol najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ) a uplynula by 16.05.2024. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 28.09.2023, súd konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

64. Sporným medzi stranami tiež bolo, či je úver bezúročný a bezpoplatkový, keď žalovaná namietala, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, úrok v zmluve bol vypočítaný nesprávne, zmluva neobsahuje ani správny údaj o RPMN a v zmluve absentuje údaj o výške, počte, frekvencii splátok a prípadnom poradí, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami.

65. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere v intenciách zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadované pod sankciou uplatnenia nevyvrátiteľnej domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti ustanovením § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona a spĺňa atribúty prehľadnosti a zrozumiteľnosti.

66. Pokiaľ žalovaná uviedla, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne uvedená RPMN, pričom po výpočte RPMN na kalkulačke (pri vstupných údajoch: suma pôžičky 734,- Eur, splátka 22,70 Eur mesačne, doba splácania 48 mesiacov) bola vypočítaná RPMN 19,56 %, súd poznamenáva, že takáto hodnota RPMN je uvedená aj v úverovej zmluve, súdu preto nie je zrejmé, v čom má namietaná nesprávnosť spočívať. Súd sa nestotožňuje ani s názorom o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch „výška, počet, frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“, keďže v zmluve je explicitne uvedené, že výška splátky je 22,70 Eur, počet splátok je 48, splatnosť splátky je 15. deň v mesiaci. Z časti 3. čl. 2 bodu 2.1 zmluvy vyplýva, že klient sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý úver/revolvingový úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodne inak. Prvá splátka bola pritom splatná dňa 15.02.2019 a konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 15.01.2023.

67. Súd sa nezhoduje ani s názorom žalovanej o neprimeranej výške zmluvného úroku dojednaného v zmluve o spotrebiteľskom úvere a preto o jeho rozpore s dobrými mravmi a neplatnosti dojednania o výške ročnej úrokovej sadzby (§ 39, § 3 ods. 1 OZ). Relevantnou právnou úpravou upravujúcou primeranosť, resp. najvyššiu prípustnú výšku odplaty v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola úprava obsiahnutá v ustanovení § 53 ods. 6 OZ v spojení s vykonávacím predpisom – nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/19995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

68. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/42/2022 zo dňa 16.08.2023, v zmysle ktorého: „Odplata a RPMN nemusí zahŕňať len ročnú úrokovú sadzbu vzhľadom na to, že do odplaty môžu (a musia) byť v zmysle citovanej právnej úpravy zahrnuté nielen úroky, ale aj rôzne poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Nie je však vylúčené, že odplatu budú tvoriť len zmluvné úroky, ak ďalšie poplatky dojednané neboli. Vzhľadom na danú právnu úpravu odvolací súd nevidí dôvod osobitne posudzovať, aká je výška dojednaného úroku v rámci odplaty v porovnaní s inými úrokmi poskytovanými pri porovnateľných úveroch bankami, či inými finančnými inštitúciami, relevantné je len posudzovanie, či celková výška odplaty neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku v zmysle OZ a vykonávacieho predpisu. Inak by bolo možné dospieť do stavu, že veritelia by umelo ponížovali sadzbu úroku a dojednávali ďalšie poplatky, ak by súdna prax ustálila záver, že v rámci odplaty je potrebné osobitne posudzovať, či výška úroku je primeraná iným úrokovým sadzbám pri iných úveroch poskytovaných za obdobných podmienok. Pre spotrebiteľa je podstatné to, aká je celková odplata, o koľko úver preplatí.“

69. Podľa vyššie citovaných ustanovení nariadenia vlády odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenej naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2018 ku dňu 31.12.2018 vyplýva, že ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov sa poskytovali pri RPMN 10,35 %, a teda najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala ku dňu uzavretia zmluvy 20,70 % (t.j. 2 x 10,35 %). Len pre úplnosť súd poznamenáva, že za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne neprevýšila najvyššiu prípustnú odplatu sa údaj o priemernej

hodnote RPMN zverejňuje v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky a teda je skutočnosťou všeobecne známou, preto sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že v posudzovanom prípade ani odplata uvedená v zmluve vo výške 18 % neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nariadenia (t.j. $2 \times 10,35 \% = 20,70 \%$), čo znamená, že je v súlade so zákonom.

70. Pokiaľ žalovaná dojednanú výšku úroku (odplaty) považuje za rozpornú s dobrými mravmi, súd uvádza, že kategória dobrých mravov ako dôvod neplatnosti právneho úkonu je zbernou kategóriou, t.j. právny úkon možno posudzovať z hľadiska, či je v rozpore s dobrými mravmi len vtedy, ak právny úkon neupravuje zákon. Ak však zákon určitú situáciu výslovne reguluje a právny úkon je v súlade s touto reguláciou, nemožno hovoriť o rozpore s dobrými mravmi a pokiaľ samotná výška úrokovej sadzby neodporuje zákonu, len výnimočne by mohlo byť dojednanie o úroku z úveru, resp. výkon práva na úrok posúdené ako rozporné s dobrými mravmi. Inak povedané, vo všeobecnosti, ak právny úkon nie je v rozpore so zákonom, ktorý takýto právny úkon reguluje, neprichádza do úvahy posudzovanie platnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože potom by samotný zákon mohol byť v rozpore s dobrými mravmi. Zákon len pre prípadný rozpor s dobrými mravmi neplatný nie je (pokiaľ samozrejme právna regulácia nie je v až extrémnom rozpore s dobrými mravmi – vid' Radbruchova formula o vzťahu pozitívneho a prirodzeného práva) (k tomu pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/42/2022 zo dňa 16.08.2023).

71. V danom prípade je výška odplaty regulovaná zákonom - ustanovením § 53 ods. 6 OZ v spojení s vykonávacím predpisom, preto nie je namieste úvaha o rozpore výšky odplaty s dobrými mravmi. Dojednanie o úroku z úveru, odplate (ktorých výška neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle zákona) preto súd nepovažoval za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi.

72. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, súd poznamenáva, že v konaní bolo preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené dňa 04.07.2023 (potvrdenie o doručení na č.l. 219 spisu).

73. Len pre úplnosť súd dodáva, že splnenie notifikačnej povinnosti postupcu podľa § 526 OZ nie je podmienkou účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Ak postupca svoju notifikačnú povinnosť nesplní, môže postupník dosiahnuť plnenie od dlžníka tým, že mu postúpenie pohľadávky preukáže. Pod preukázaním postúpenia pohľadávky v zmysle § 526 ods. 1 OZ postupníkom je potrebné rozumieť predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Nemusí sa tak udiť mimo súdneho konania. Za preukázanie postúpenia pohľadávky dlžníkovi postupníkom je možné považovať aj podanie žaloby na súd, prílohou ktorej je zmluva o postúpení pohľadávky a jej doručenie dlžníkovi. Tieto závery konštantne vyplývajú z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/11/2012 zo dňa 09.10.2013.

74. Žalovaná ďalej v konaní namietala, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti skúmať bonitu klienta splácať úver, pričom hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť. Súd preto skúmal, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver.

75. Vykonaným dokazovaním mal súd za súd preukázané, že pred uzavretím zmluvy veriteľ BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA zisťoval bonitu žalovanej, dôkazom čoho je výstup z interných aplikácií postupcu. Z dokumentu predloženého žalobcom vyplýva, že jeho právny predchodca šetrením u žalovanej zistil, že jej rodinný stav je slobodná, počet členov domácnosti 0. Dopytom do úverového registra dňa 07.01.2019 právny predchodca žalobcu zistil (register NRKI, SRBI), že žalovaná má 0 aktívnych splátkových úverov a 2 podané žiadosti o úver. Pokiaľ ide o kreditné karty, z lustrácie vyplýva 0 aktívnych kreditných úverov a 2 žiadosti o takýto úver. Lustrácia v sekcii „nesplátkové úvery“ bola negatívna. Pokiaľ ide o lustráciu v Sociálnej poisťovni ohľadne príjmu žalovanej, pre účely dopytu do Sociálnej poisťovne bola kalkulovaná čistá mesačná mzda 307,- Eur a hrubá mesačná mzda 353,- Eur. Predmetom kontroly bola mzda za 6 mesiacov. Z predloženého dokumentu však vyplýva deklarovaný príjem 600,- Eur.

76. Súd z úradnej činnosti, lustráciou v súdnych registroch Okresného súdu Lučenec, zistil, že voči žalovanej A. B. je v súčasnosti na tunajšom súde vedených päť tzv. spotrebiteľských sporov, pričom bolo

zistené, že s veriteľom EOS KSI Slovensko, s.r.o., resp. jeho právnym predchodcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA mala žalovaná uzatvorené štyri úverové zmluvy, a to

- dňa 27.11.2018 zmluvu, v zmysle ktorej jej bol poskytnutý úverový rámec 950,- Eur, predpísaná splátka 28,50 Eur, pričom konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/147/2023;
- dňa 01.12.2018 zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 1.050,- Eur, splátka 31,50 Eur, konanie je na tunajšom súde vedené pod sp. zn. 11Csp/147/2023;
- dňa 10.12.2018 zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 656,29 Eur, dojednaná splátka 20,16 Eur, konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11Csp/132/2023;
- dňa 05.01.2019 zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 734,- Eur pri mesačnej splátke 22,70 Eur, konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/121/2023.

Len pre úplnosť súd poznamenáva, že pod sp. zn. 10Csp/31/2024 je vedené ďalšie konanie žalobcu Ahoj, a.s. proti žalovanej A. B.; v zmysle zmluvy zo dňa 30.01.2019 (uzatvorenej po uzavretí zmluvy, ktorej sa týka predmet tohto konania) bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur pri mesačnej splátke 37,04 Eur.

77. Súd mal za to, že v danom prípade právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, keď síce lustroval žalovanú v registri úverov, avšak podľa názoru súdu z týchto údajov nesprávne vyhodnotil jej bonitu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná ako spotrebiteľ mala viac úverov, ako zistil sám žalobca, pričom pred uzatvorením zmluvy zo dňa 05.01.2019 mala žalovaná už tri úverové vzťahy. Paradoxom je, že predchádzajúce úverové zmluvy boli uzatvorené s rovnakým veriteľom, podľa podpisu na úverových zmluvách zrejme aj s rovnakým predajcom. O to markantnejšie potom vyvstáva otázka, z akého dôvodu bola lustrácia žalovanej v úverovom registri negatívna, pričom možno dovodiť, že si právny predchodca žalobcu zrejme nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď údaje o predchádzajúcich úveroch poskytnutých žalovanej nenahlásil do úverového registra. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že u právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 7 ods. 16 a 17 zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou. Vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Toto podľa názoru súdu zo strany žalobcu ako veriteľa nebolo splnené, keďže príjem dlžníka, z ktorého mal uhrádzať splátku vo výške 22,70 Eur mesačne, bol 600,- Eur. Taktiež mal dlžník ďalšie aktívne úvery BNP PARIBAS so splátkou vo výške 28,50 Eur, 31,50 Eur a 20,16 Eur. V dokumente predloženom žalobcom, ktorý by mal deklarovať skúmanie bonity žalovanej, sa uvádza aj počet vyživovaných osôb, resp. počet členov domácnosti 0. Tento údaj nie je správny, keďže žalovaná má maloleté dieťa. Ak aj žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní uvádzal, že uvedenie nesprávneho údaju o počte vyživovaných osôb zo strany žalovanej nemôže byť na ťarchu žalobcu, skutočnosť, že tento údaj bol uvedený nesprávne zo strany žalovanej, žalobca nepreukázal, hoci v písomnom podaní doručenom súdu dňa 03.06.2024 uviedol, že žalovaná priamo na predajni vyplnila osobný dotazník, z ktorého údaje následne predajca vložil do externej aplikácie, ktorá tieto údaje automaticky zapísala do systému pôvodného veriteľa, osobný dotazník vyplnený žalovanou, ktorý by preukázal, že uvedenie nesprávnych údajov v žiadosti o poskytnutie úveru bolo zavinené žalovanou, nepredložil. Na základe uvedených dôvodov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

78. Vzhľadom na skutočnosť, že súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, argumentácia žalovanej, že zmluvný úrok patrí žalobcovi len do splatnosti dlhu a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti mu patria úroky z omeškania, je bez právneho významu pre výsledok sporu, pretože súd vzhľadom na záver o bezúčnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobcovi zmluvný úrok nepriznal.

79. Žalobca v zmysle zmluvy zo dňa 05.01.2019 poskytol žalovanej úver vo výške 734,- Eur, pričom žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi celkovo sumu 591,80 Eur, ktorú skutočnosť žalovaná nerozporovala, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z prehľadu úhrad. Z toho dôvodu súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 142,20 Eur (734,- Eur – 591,80 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

80. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

81. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

82. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

83. Podľa § 3 nariadenia vlády, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

84. Žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy priznanej istiny 142,20 Eur od 25.05.2021, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, do zaplatenia a vo zvyšnej časti úrokov z omeškania žalobu žalobcu rovnako zamietol. Výška úroku z omeškania je určená v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády, teda o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania žalovanej so zaplatením dlžnej sumy (t.j. ku dňu 25.05.2021) bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0 %.

85. Žalobca sa domáhal ako príslušenstva pohľadávky aj zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca v zastúpení advokátom vyzval pred podaním žaloby žalovanú na zaplatenie predžalobnou výzvou – pokusom o zmier zo dňa 18.07.2023. Tento úkon súd považoval za účelne vykonaný a teda zaň patrí žalobcovi odmena. Výška základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 142,20 Eur je 16,60 Eur. Za jeden úkon právnej služby v roku 2023 patrí v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov režijný paušál vo výške 12,52 Eur. Právny zástupca je platiteľom DPH, preto mu trovy právneho zastúpenia patria zvýšené o 20 % DPH, čo predstavuje 5,82 Eur (20 % zo sumy 29,12 Eur). Náklady spojené s uplatnením pohľadávky tak činia 34,94 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

86. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

87. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

88. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

89. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

90. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 605,86 Eur (istina 489,97 Eur, riadny úrok 61,03 Eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 54,86 Eur – č.l. 100 spisu) s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 177,14 Eur (istina 142,20 Eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 34,94 Eur) súd žalobe vyhovel, pričom v tejto časti bol úspešnou stranou sporu žalobca (29,24 %), v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol, úspešnou stranou sporu v časti o zaplatenie sumy 428,72 Eur (605,86 Eur – 177,14 Eur) bola žalovaná (70,76 %). Žalovaná bola v konaní úspešnou stranou sporu, jej čistý úspech predstavuje 41,52 % (70,76 % - 29,24 %), preto má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v tomto rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

91. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne

inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

92. Súd povolil žalovanej plniť si uloženú platobnú povinnosť v splátkach, pričom zároveň určil ich výšku a podmienky splatnosti. Pri rozhodovaní o priznaní výhody splátok zohľadnil súd výšku priznaného plnenia, ako aj platobnú schopnosť žalovanej (F. G.). Súd zohľadnil, že žalovaná je v hmotnej núdzi a má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu (maloletý H. B., nar. XX.XX.XXXX). Žalovaná poberá pomoc v hmotnej núdzi, v roku 2023 v priemernej výške 265,75 Eur a prídavok na maloleté dieťa vo výške 60,- Eur mesačne. Súd povolil žalovanej s ohľadom na výšku jej príjmu a jej osobné a majetkové pomery splácať peňažnú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach žalovanej s ohľadom na jej príjem uhrádzať pohľadávku žalobcu v takto určených splátkach, s tým, že istinu pohľadávky bude splácať približne 8 mesiacov. Je nepochybné, že povolenie splátok povinnému subjektu, v tomto prípade žalovanej, je zásahom do práva oprávneného subjektu, teda žalobcu, na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom žalovanej na zachovanie dôstojných životných podmienok. Súd pri rozhodovaní o povolení splátok zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca disponuje všetkými prostriedkami, právnymi aj finančnými nástrojmi na uspokojenie svojej pohľadávky v prípade porušenia podmienok splátok.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).